



בתי המשפט

אמצ 14-11-16943

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

בעניין: חוק אימוץ ילדים התשמ"א-1981

1. מעגלות הפקות בע"מ
 2. אלמונית, ת"ז
 3. רשת-נגה בע"מ
- ע"י ב"כ עו"ד ליאת דר

המבקשות

נ ג ד

משרד הרווחה והשרותים החברתיים – מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד חגית מזרחי

המשיב

פסק דין

- 1
- 2
- 3
- 4 לפני בקשת המבקשות מעגלות הפקות בע"מ, הגב' אלמונית (להלן: "המאומצת" ו/או
- 5 "אלמונית") ורשת-נגה בע"מ למתן היתר בהתאם לסעיף 34 לחוק אימוץ ילדים, התשמ"א-
- 6 1981 (להלן: "חוק אימוץ ילדים" או "החוק") לאשר פרסום ושידור פרק בתכנית "אבודים"
- 7 המשודרת במסגרת שידורי רשת בערוץ 2, ואשר במסגרתה עתידה המאומצת לחפש אחר
- 8 אביה הביולוגי. הבקשה הוגשה ביום 09/11/14.
- 9
- 10 2. כעולה מהבקשה, המאומצת, אשר הינה באמצע שנות ה-40 לחייה, פנתה בעבר לשירות
- 11 למען הילד ופתחה את תיק האימוץ לפני יותר מ-20 שנה. המאומצת קיבלה פרטים אודות
- 12 נסיבות מסירתה לאימוץ, לרבות פרטים אודות אמה הביולוגית. המאומצת פגשה באמה
- 13 הביולוגית, עמה היתה בקשר שנים רבות עד לפטירתה וכן היתה בקשר עם שתי אחיותיה:
- 14 אחות ביולוגית שנמסרה אף היא לאימוץ ואחות למחצה איתה היא מצויה בקשר הדוק
- 15 מאז.
- 16
- 17 3. אלמונית יצאה לחפש אחר אביה הביולוגי, משלא נמצא בתיק האימוץ כל פרט אודותיו ואף
- 18 אמה הביולוגית בחייה סירבה ליתן לה כל מידע ו/או פרטים מזהים לגבי אביה הביולוגי.



בתי המשפט

אמצ 14-11-16943

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

- 1 הפרק בתכנית, שהתרת פרסומו מבוקשת, מתעד אחר מסעה של אלמונית בחיפוש אחר
2 אביה הביולוגי וזאת באמצעות המידע המצוי ברשותה. אלמונית חתמה על כתב הסכמה
3 להשתתפות בתכנית.
4
5 על פי הנטען בבקשה, בדיקת המידע שמצוי ברשותה של המבקשת 2, לרבות בירור שבוצע
6 על ידי הפקת התכנית עם אנשים שהכירו את אמה הביולוגית של המבקשת 2, הוביל
7 לאיתור הזהות של האב הביולוגי ולגילוי כי הוא איננו בחיים עוד; ועל כן, במסגרת התכנית,
8 בוצעה מלאכת האיתור אחר זהותו של האב מבלי לחשוף פרטים ספציפיים העלולים להוביל
9 לחשיפת זהותו המלאה ואז זהות משפחתו. עוד על פי האמור בבקשה, במסגרת התכנית לא
10 תיחשף גם זהותה המלאה של האם הביולוגית של אלמונית, חרף העובדה ששתיהן היו
11 בקשר משך שנים רבות, ואף לא תיחשף זהותן המלאה של הוריה המאמצים, אשר גם הם
12 הלכו לבית עולמם זה מכבר.
13
14 5. לטענת המבקשות, התכלית שהובילה לחקיקתו של סעיף 34 לחוק אימוץ ילדים, העומד
15 בבסיס בקשה זו, הינו להגן על פרטיותם של שלוש צלעות משולש, שהן: המאומץ או אב
16 המאמצים וחוריו הביולוגיים. לטענת המבקשות, בבוא בית המשפט לבחון בקשה להיתר
17 לפי סעיף 34 עליו ליתן דעתו לשלוש שאלות מרכזיות שעל הפרק: מי הם הצדדים שעליהן
18 פרושה ההגנה שניתנה בסעיף 34 לחוק, מהם האינטרסים המתנגשים ובנסיבות כל מקרה
19 להכריע מהו האינטרס הגובר.
20 על פי הנטען בבקשה, מלאכת עריכת התכנים טרם הושלמה באופן סופי. עם זאת, כל
21 שיעשה ייעשה תוך שמירה והקפדה על כבודם ופרטיותם של כל צלעות משולש האימוץ,
22 תחת המגבלות אותן לוקחת על עצמה המבקשת 1 מראש, בהן – אי חשיפת זהותם של
23 הוריה הביולוגיים של המאומצת.
24
25 6. על פי הבקשה, המאומצת הביעה את הסכמתה ואת רצונה החופשי והמלא להביא לתיעוד
26 דוקומנטרי של החיפוש ובכך ויתרה במודע על ההגנה הניתנת לה על פי חוק אימוץ ילדים
27 וחוק הגנת הפרטיות והעדיפה לממש את זכותה לחופש ביטוי. לטענת המבקשות, בנסיבות
28 המקרה דנן בהן, פרט לחשיפתה של המאומצת מרצונה החופשי, לא נחשפות באופן מלא
29 הצלעות הנוספות במשולש, אלא בעיקר הסיפור העומד מאחוריהן. לפיכך, בנסיבות אלה,
30 לא קיימת כל התנגשות בין האינטרסים של שמירת הפרטיות אל מול חופש הביטוי.



בתי המשפט

אמצ 14-11-16943

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

7. על פי החלטתי מיום 11/11/14 הועברה הבקשה לתגובת המשיב ובתוך עשרה ימים מהמסירה. ביום 13/11/14 הגיש המשיב בקשה דחופה למתן ארכה להגשת התגובה, במסגרת בקשתו עתר המשיב לקבלת העתק ערוך וסופי של הפרק, שהתרת פרסומו נתבקשה, ולמתן ארכה בת 30 יום להגשת התגובה לאחר קבלת העותק הסופי.
8. ביום 16/11/14 ניתנה על ידי החלטה, כדלקמן:
1. "ב"כ המבקשת ימסור לב"כ היועמ"ש עותק סופי של הפרק המדובר, כאמור בסעי' 6 לבקשה.
 2. העותק הסופי ימסור בתוך 5 ימים מהמסירה.
 3. "ב"כ היועמ"ש ימסור תגובתו העניינית בתוך 20 ימים מקבלת העותק הסופי"
9. ביום 24/11/14 הגישו המבקשות עותק סופי של הסרט נשוא הבקשה ועל פי החלטתי מאותו היום הוריתי כי העותק יועבר לתגובת המשיבה ובתוך 20 יום מהמסירה, הכל כאמור בהחלטה מיום 16/11/14.
10. ביום 16/12/14 הוגשה תגובת המשיב, ולפיה הוא מתנגד לבקשה וזאת לאחר צפייה בגרסת הפרק כפי שהועברה לידי בא כח היועמ"ש. על פי הנטען בתגובה, במהלך הסרט מצוין כי עלה בידי צוות התכנית להתחקות אחר זהותו של האב, אשר מתברר כי הלך לעולמו. בהמשך לכך, נערך ראיון קצר עם בן משפחתו של האב וכן ראיון מפורט וחושפני עם אדם, אשר צוין שהוא נושא בתפקיד דתי ומוכר היטב ביישוב בו מתגוררת משפחת המוצא של האב. איש הדת ובן המשפחה מרואיינים כשהם גלויי פנים. עוד לטענת המשיב, כפי שמוצג בסרט, בתום החקירה מחליטה הגב' צופית גרנט (להלן: "הגב' גרנט") שלא לחשוף את זהות האב בפני אלמונית ואף לא לפנות לבני משפחתו של האב על מנת ליידעם בדבר קיומה של בתו שנמסרה לאימוץ, מתוך הבנה כי לגילוי זה עלולות להיות השלכות חמורות ביותר על בני משפחתו של האב.
11. לטענת המשיב, יחד עם זאת, וחרף אותה הבנה, מגלה הגב' גרנט לאלמונית פרטים אודות האב המנוח, לרבות שמו הפרטי, מוצאו ודתו, מצבו המשפחתי, אזור מגוריו ואף פרטים אודות משפחתו המורחבת. לאלו מצטרפים פרטי זהותו של איש הדת ה"מוכר היטב ביישוב



בתי המשפט

אמצ 14-11-16943

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

- בו מתגוררת משפחת האב". לטענת המשיב, צירוף פרטי המידע המפורשים והמרומזים יכולים בנקל לאפשר לאלמוניות להשלים בעצמה את התמונה באופן שיהיה בידיה פרטי זהותו המדויקים של האב ומשפחתו ויאפשר זאת גם לציבור.
12. לטענת המשיב, התנהלות המבקשות, כפי שעולה מצפייה בתכנית, מנוגדת לחוק, בפרט להוראות סעיפים 30 ו-34 לחוק. כן טוען המשיב כי לא מן הנמנע כי הפנייה לבית המשפט נועדה להשיג גושפנקא חוקית למעשיהם על מנת להבטיח את המבקשות מפני תביעה עתידית בגין הנזקים הכבדים שנגרמו וייתכן שעוד צפויים להיגרם בעטיון, וזאת בצד ההשלכות הפליליות לכאורה של פעולותיהן.
13. לטענת המשיב, הפנייה למעבדיה של האם הביולוגית המנוחה של אלמוניות, על מנת להתחקות אחר ידיעותיהם בדבר קשריה עם גברים, שמא מי מהם הינו אביה של אלמונית, שולדה ונמסרה לאימוץ, ובהמשך פנייה לגורמים נוספים ממשפחתו של האב במקום מגורי המשפחה, אשר גם כלפיהם נעשה גילוי עובדת האימוץ על מנת לאסוף פרטים נוספים אודות האב ומשפחתו – כל הפעולות הנ"ל לא קיבלו אישור מקדים של בית המשפט כדרישת החוק.
14. עוד לטענת המשיב, במסגרת התחקיר שנערך על ידי המבקשות 1-3, התראיין, כאמור, איש דת אשר התריע מפני חשיפת סיפור האימוץ בפני משפחתו של האב ובפני אחרים המכירים את המשפחה; לדבריו, עלולות להיות לכך השלכות חמורות ביותר על משפחת האב. מוסיף וטוען המשיב כי כל אלה לא מנעו מהמבקשות לכלול את אותו ראיון בפרק אותו הן מבקשות לשדר תוך התעלמות מוחלטת מן האפשרות להקיש מי זהותו של אותו איש דת על זהות משפחתו של האב (מוצאו, מקום מגוריו וכו'). עוד נטען, כי גילוי הפרטים לאלמוניות יש בהם כדי להזיק, שכן כעת יכולה זו, על בסיס המידע שנמסר לה, לאתר את משפחת האב ו/או לפנות למשפחת האב ולגרום לכל אותם הנזקים מפניהם הזהיר אותו איש דת. טוען המשיב כי התנהלות זו של המבקשות מנוגדת לחוק, משקפת חוסר התחשבות וחוסר התייחסות לצרכיהם של בני המשפחה הביולוגית, וזאת במקום בו המחוקק מצא לנכון לקבוע כללים המבוססים על ראייה כוללת של כל הצדדים לאימוץ והגנה על פרטיותם.



בתי המשפט

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

אמצ 14-11-16943

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

15. 1 לטענת המשיב, התרת הפרסום עלולה לעודד מאומצים נוספים לפעול לאיתור הוריהם
2 הביולוגיים שלא בדרך הקבועה בחוק אימוץ ילדים ולפיכך אין להתירו. כן נטען כי על בית
3 המשפט להוציא מסר כלפי גורמים אינטרסנטיים המונעים משיקולי רייטינג, ולפיו אין הם
4 יכולים לשים עצמם מעל החוק בשם רייטינג ורווחים ובפועל תוך ניצולם של אנשים
5 במצוקה, כדוגמת אלמונית.
6
16. 7 בסיום תגובתו, מבהיר המשיב כי יש ליתן הדעת להיבט נוסף של הבקשה, ולפיו מה אם
8 יסתבר כי האב, עליו מצביעות המבקשות, אינו אביה של אלמונית, שהרי אין בתחקיר כל
9 תימוכין ואמה המנוחה של אלמונית סירבה עד יום מותה למסור בידה פרטים אודות האב.
10 לפיכך, יש לשאול את השאלה – מי שם את המבקשות להכתים ולסכן את שם משפחתו של
11 אותו אב?
12
17. 13 ביום 16/12/14 ניתנה על ידי החלטה, ולפיה תועבר תגובת המשיב לתשובת המבקשות תוך
14 שקבעתי כי, במידת הצורך, ייקבע מועד לדיון. בו ביום, וככל הנראה בטרם נתקבלה
15 החלטתי בידי באת כח המבקשות, הגישה זו בקשה דחופה לקביעת מועד דיון במעמד
16 הצדדים ולמתן זכות תגובה למבקשות. בהחלטתי מאותו היום קבעתי דיון במעמד הצדדים
17 ליום 31/12/14.
18
18. 19 ביום 28/12/14 הוגשה תשובת המבקשות לתגובת המשיב. לטענת המבקשות המשיב מבקש
20 לקדם קווי מדיניות כללית שבינם לבין הוראות החוק והדין אין ולא כלום. עוד לטענתו,
21 תגובת המשיב מציגה מגמה מדאיגה של פגיעה וצמצום חופש הביטוי, חירותו של הפרט
22 בהחלטות הקשורות לחייו וזכותו של הציבור לדעת.
23
19. 24 עוד טוענות המבקשות כי המשיב מציג בתגובתו שורה של אי דיוקים ביחס לעובדות
25 פשוטות:
26 - הצגת פתיחת תיק האימוץ ע"י אלמונית תוך סימון המילה "פתחה" בגרשיים דבר
27 העלול ליצור רושם מוטעה כי פתיחת התיק לא נעשתה בהתאם להוראות החוק.
28 - האדם שמתראיין אינו בן משפחה כטענת המשיב אלא אדם המכיר את המשפחה.
29 - לגבי איש הדת נטען כי לא צוין שהוא מהיישוב בו מתגוררת משפחת המוצא של
30 האב, אלא כי מדובר באיש דת מקומי שיכול להיות מאחד הכפרים באותו אזור. לא
31



בתי המשפט

אמצ 14-11-16943

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

- 1 במקרה לא נחשף מקום המגורים של האב ו/או הכפר בו מכהן איש הדת בתפקידו
- 2 זה וכל סימן מזהה של הכפר הוצנע וטושטש.
- 3 איש הדת המרואיין מביא את הלך הרוח של החברה הערבית מוסלמית במקרים
- 4 כאלה באופן כללי ואינו מתייחס ספציפית למשפחתו של האב הביולוגי מתוך
- 5 היכרות אישית, אלא לסיפור בכללותו כדוגמה להלכי הרוח ולנורמות החברתיות
- 6 הנוהגות בחברה הערבית מוסלמית.
- 7 טענת המשיב ולפיה צירוף הפרטים שנמסרו לאלמונית ע"י הגב' גרנט לראיון עם
- 8 איש הדת, יוביל לכך שגם הציבור יוכל לזהות את האב הביולוגי – אינה מבוססת.
- 9 מתוך הפרטים שהובאו בסרט ניכר כי זהותו דווקא נשמרת באופן שבו אנשים מן
- 10 היישוב לא יוכלו לזהותו.
- 11 טענות המשיב וניסיונו להציג את המבקשת כמי שהתחייבה כלפיו בהתחייבויות
- 12 כלשהן על בסיס פגישות כלשהן לפני מס' שנים אינו מבוסס וכך גם הטענה בדבר
- 13 הפרה לכאורה של הוראות החוק ע"י המבקשות 1 ו-3 בפרק אחר של התכנית
- 14 ששודר לאחרונה. המדובר בטענות בעלמא הנטענות ללא כל פירוט, הסבר ו/או
- 15 תימוכין.
- 16 הפניות המוצגות בסרט למקוריה של האם הביולוגית ו/או לחברותיה לא הביאו
- 17 לגילוי דבר האימוץ לא בכלל ולא כעולה מתוך הסרט עצמו. אלמונית הייתה בקשר
- 18 הדוק ורצוף עם אמה הביולוגית משך שנים רבות, עובדת מסירתה לאימוץ לא
- 19 הייתה בגדר סוד אצל אמה הביולוגית ובסביבתה הקרובה. כל הסביבה הקרובה,
- 20 לרבות מכריה ממקום העבודה, ידעו והכירו את סיפור חייה מהרגע בו הפכה
- 21 אלמונית חלק מחייה. השיחות והפניות של מערכת התכנית למקורבים לא עסקו
- 22 בעניין מסירת אלמונית לאימוץ אלא במערכה היחסים שניהלה האם.
- 23 גם הפניות שנעשו אל מכרים של האב הביולוגי לא עסקו באלמונית או באימוצה
- 24 אלא בניסיון לאתר מידע בדבר קשריו הרומנטיים של אותו אדם עם אמה
- 25 הביולוגית של אלמונית. הניסיון להציג הדברים באופן אחר חסר כל שחר.
- 26
- 27 עוד טוענות המבקשות בתשובתן כי בהתאם למידע שבידיהן, האב הביולוגי אינו בן החיים
- 28 ומתוך כך הקפידו המבקשות על שמירת סודיות זהותו ומתוך כך הבטחת השמירה על
- 29 פרטיותו. לטענתן יש לדחות את טענת המשיב ביחס למשפחתו המורחבת של האב הביולוגי
- 30 ובפרט את הטענה כי בחסות הוראות חוק האימוץ יש להימנע משידורו של הסרט.



בתי המשפט

אמצ 14-11-16943

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

- לשיטת המבקשות, הוראות חוק האימוץ נועדו להגן על משולש מוגדר ומצומצם הכולל את המאומץ, המאמץ וההורים הביולוגיים בלבד. אין המחוקק מבקש להרחיב את תחולת ההגנה הנ"ל אל מעבר לכך באופן שיכלול את משפחותיהם המורחבות של שלוש הצלעות הנ"ל. משכך, ולטענת המבקשות אין זה מסמכותו של המשיב לייצג גורמים אלה ואף לא מסמכותו של בית המשפט לדון בעניין הפגיעה האפשרית בהם או בפרטיותם. לעניין זה מפנות המבקשות לפסק הדין שניתן ע"י חברתי, כב' השופטת עליסה מילר בתיק אמי"צ 4915-12-12 קסטינה תקשורת ואח' נ' היועץ המשפטי לממשלה [לא פורסם] (ניתן ביום 02/06/13) (להלן: "פס"ד קסטינה תקשורת").
- מוסיפות וטוענות המבקשות כי בני משפחתו של האב הביולוגי לא מוזכרים ואו נחשפים בסרט, כך שלא ניתן כלל לגלות את זהותם. מתוך הסרט והאופן בו מוצגים הדברים לא ניתן לומר כי הופרו כלפיהם באופן כלשהו הוראות החוק וטענות המשיב אף בעניין זה הינן כלליות ובלתי מפורטות. הימנעות מערכת התכנית ליצור קשר ישיר עם משפחתו של האב הביולוגי קשורה אכן לפערי התרבויות ולאורחות חייה של החברה המדוברת והרצון שלא לפגוע ברגשותיהן. מובן שעמדה זו אינה ולא יכולה להיות הפרה של הוראת חוק כלשהי, לא כל שכן הוראות חוק האימוץ.
21. לטענת המשיבות יש לדחות מכל וכל את טענותיו המקוממות והמדאיגות של המשיב, לפיהן המבקשות 1 ו-3 מנצלות לכאורה את מצוקתה של המבקשת 2 משיקולי רייטינג ורווחיות. המבקשת 2 הינה אדם בגיר הנתון ברשות עצמו והנהנית משלל חירויות המוענקות לה עפ"י הדין והיא אינה נדרשת ליתן הסבר או דין וחשבון ביחס לדרך הפעולה בה בחרה. בוודאי לא ביחס לסיפור חייה האישי והפרטי. הסרט עצמו משמש עדות ניצחת וחיה למופרכות טענה זו. דווקא עמדת המשיב ורצונו להיות מעורב באופן בוטה בחייה של המבקשת 2 הם היוצרים תחושה קשה.
22. התנגדותו של המשיב נעוצה בחששו מפני חשיפת התופעה לפיה מאומצים פונים לדרכים עצמאיות ופועלים בכוחות עצמם לאיתור משפחותיהם הביולוגיות, באופן העלול לפגוע בפעילותו של מוסד השירות למען הילד. שיקול זה חורג לטענת המבקשות מאמות המידה שאמורות להנחות את ביהמ"ש בבחינת שורת האינטרסים העומדים לפניו הקשורים במאומץ, מאמץ והורה ביולוגי של מקרה ספציפי המובא לאישורו. אינטרס זה של השירות



בתי המשפט

אמצ 11-14-16943

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

- למען הילד המבקש לעצמו בלעדיות על הליכי האיתור אינם חלק מן השיקולין האמורים להנחות את בית המשפט בגדרי הליך של בקשה לפרסום דבר אימוץ מכוח סעיף 34 לחוק ומהווים הרחבת חזית פסולה.
23. המבקשות מסכמות את טענותיהן ולשיטתן התנגדות המשיב לפרסום דבר האימוץ במסגרת הסרט אינה נסמכת על עובדות וראיות מבוססות ואף לא על טענות משפטיות מוצקות ואינה מצביעה על פגיעה ממשית כלשהי באב הביוולוגי ואף לא במי מבני משפחתו, המצדיקה את מניעת פרסום דבר האימוץ, באופן בו הוא מובא במסגרת הסרט. על כן יש להעדיף במקרה דנן ובאופן ברור את האינטרסים של המבקשות המגשימים את חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת.
24. ביום 31/12/14 התקיים בפניי דיון, במסגרתו טען כל צד טענותיו באריכות. בתום הדיון ניתנה על ידי החלטה, כדלקמן:
1. הואיל ומדובר בסוגיה עקרונית, ניתנת למשיב שהות נוספת ואחרונה להודיע עמדתו עד ליום 11/01/15. ב"כ המבקשת תגיש תשובה להודעה תוך חמישה ימים.
 2. החלטת בית המשפט תינתן לא יאוחר מאשר תוך 7 ימים מקבלת תשובת המבקשת.
 3. טוב יעשו הצדדים אם לאור הדיון הארוך, ומשחלק מהדרישות של המשיב נתקבלו ע"י המבקשות, ידברו ביניהן וינסו להגיע להסכמות אשר ייתרו את הצורך במתן החלטה.
- המתווה הנורמטיבי
25. סעיף 30(ב) לחוק האימוץ שכותרתו "עיון בפנקס" מסדיר את הדרך לפתיחת תיק האימוץ וקובע, כדלקמן:
- "לפי בקשת מאומץ שמלאו לו 18 שנים, רשאי עובד סוציאלי לפי חוק האימוץ להתיר לו לעיין בפנקס ברישום המתייחס אליו; סירב העובד הסוציאלי לבקשה, רשאי בית המשפט להתיר את העיון לאחר קבלת תסקיר מעובד סוציאלי לפי חוק האימוץ."



בתי המשפט

אמצ 16943-11-14

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

26. סעיף 34 לחוק שכותרתו "איסור גילוי" קובע איסור מוחלט על גילוי כל פרט העלול להביא לזיהויים של מאמץ או של הורה וזאת ללא רשות בית המשפט.
- סעיף 34 קובע, כדלקמן:
- (א) המגלה או המפרסם שלא כדין, בלי רשות בית משפט, שמם של מאמץ או של מאומץ או של הורה, כולל שמם של אלה שביחס אליהם הוגשה בקשה לפי חוק זה לבית המשפט, או דבר אחר העשוי להביא לזיהויים, או תכנם של מסמכים שהוגשו לבית המשפט לצורך דיון לפי חוק זה, דינו – מאסר ששה חדשים; סעיף זה אינו בא לגרוע מהוראות סעיף 40 לחוק בתי המשפט, תשי"ז-1957.
- (ב) הוראות סעיף זה, למעט איסור הפרסום, לא יחולו על מאמץ ומאומץ לענין האימוץ שהם צדדים לו, ועל גילוי שנעשה בהסכמתם, בתום לב ולטובת המאומץ.
- (ג) לענין סעיף קטן (א) אין נפקא מינה אם המאמץ או המאומץ כבר גילו או פרסמו בעבר פרט מהפרטים שגילויים או פרסומם אסור בהתאם להוראות סעיף קטן (א), או שהסכימו בעבר לגילוי או לפרסום כאמור.
- (ד) הוראות סעיף זה יחולו גם לענין אימוץ בין-ארצי.
- בע"מ (ת"א) 3/06 פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה [פורסם בנבו] (10/6/07) נקבע ע"י כב' השופט ס. רוטלוי בעמ' 33 לפסק הדין:
- "סעיף 34 לחוק האימוץ אוסר על גילוי (בין אם בדרך של פרסום באמצעי התקשורת ובין אם לאו) של כל פרט העלול להביא לזיהויים של מאמץ ושל מאומץ, וזאת ללא רשות בית משפט (על האיסור הפלילי ומשמעותו ראו ע"פ 4463/93 בירב נ' מדינת ישראל, פ"ד מט (5), 447). מעצם הטלת איסור פלילי על גילוי פרטי מאמץ ומאומץ יש כדי להבהיר את תכליתו של מוסד האימוץ עצמו, אשר נועד לנתק את הקשר המשפטי בין המאומץ ובין הוריו הביולוגיים ומשפחתם המורחבת. אף יש לשמור על זכותם לפרטיות של כל הצדדים המעורבים, ובכללם גם ההורים המיועדים לאימוץ,..."



בתי המשפט

אמצ 14-11-16943

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

1 האיסור הינו גורף וחל הן כאשר הליכי האימוץ תלויים ועומדים והן לאחר סיום ההליכים
 2 תמ"ש (ת"א) 76/97 פלוני נ' אלמוני [פורסם בנבו] (1/6/98) אשר ניתן ע"י כב' השופטת
 3 יהודית שטופמן (להלן: "פס"ד 76/97").
 4 על תכליתו של ס' 34 הנ"ל עמדה כב' השופטת י. שטופמן בסעיף י' לפסה"ד 76/97 הנ"ל:
 5 "מדברים אלה עולה ומתברר כי מטרת סעיף 34 לחוק אימוץ ילדים היא
 6 להגן על פרטיותו של שלוש צלעות משולש האימוץ שהן המאומץ, הוריו
 7 המאמצים והוריו הביולוגיים.
 8 לציין כי בכל הנוגע לפרטיותו של ההורה הביולוגי, לא הסתפק המחוקק
 9 בהגנה הקבועה בסעיף 34 לחוק, וחוקק את סעיף 30 לחוק הדן בזכות
 10 המאומץ לעיין בפנקס האימוצים.
 11 כב' השופטת נילי מימון מתייחסת לסעיף זה בספרה 'דיני אימוץ
 12 ילדים' בעמ' 474:

13 "האיסור לגלות נסוב סביב עובדת האימוץ ללא קשר לגיל
 14 המאומץ. הטעם לכך הוא, שאף אם המאומץ בגיר, גילוי
 15 שמו או זיהותו, או שמו או זיהותו של הורה עלול לפגוע.
 16 כמו במקרה, שבו ההורה הטבעי מסרב לגלות את זיהותו
 17 למאומץ, ויש הצדקה לכך, ועל מנת שלא ייפגע מי
 18 מהצדדים קבע המחוקק בסעיף 30 לחוק האימוץ,
 19 התשמ"א, כי גם כשבגר המאומץ וברצונו לדעת את זיהותו
 20 הטבעית, אין לו זכות אוטומטית לכך, וייתכן שבית
 21 המשפט לא יתיר לו עיון בפנקס האימוצים לשם גילוי
 22 זיהותו הטבעית."
 23 עולה אם כן, כי סעיף 34 לחוק אימוץ ילדים נועד להגן על זכותם
 24 לפרטיות של צלעות משולש האימוץ, הכוללות, בין היתר, את זכותו של
 25 פלוני כי עובדת היותו צלע מצלעות משולש האימוץ לא תיודע ברבים".

26
 27 המחוקק העניק לבית המשפט את הסמכות להתיר עפ"י שיקול דעתו את הפרסום או הגילוי
 28 של פרט הקשור לתיק האימוץ. המחוקק לא פרט ולא קבע מהם השיקולים שעל בית
 29 המשפט לשקול בבואו להכריע בבקשה למתן היתר לפרסום. שיקולים אלה הם פרי פיתוחה



בתי המשפט

אמצ 16943-11-14

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

1 של הפסיקה. בע"פ 4463/93 אמנון בירב נ' מדינת ישראל, מט (5) 447 נקבע ע"י כב' השופט
2 שי לויך בעמ' 454 לפסק הדין:

3 "התוצאה שאלה הגעתי נראית לי ראויה גם ברמה הנורמטיבית. היא
4 קובעת, גם לגבי מי שקיבל מידע מסווג ממאמץ או ממאומץ, מנגנון
5 לבדיקת הזכות לפרטיות של הנוגעים בדבר (המאמץ, המאומץ וההורים
6 הטבעיים) מחד גיסא, לעומת חירות הביטוי של העיתונות מאידך גיסא;
7 והיא משאירה את מלאכת האיוון במקרה הקונקרטי לבית המשפט בגדר
8 בקשה שתוגש לו לפי סעיף 34(א) לחוק".

9
10 על השיקולים שעל בית המשפט לשקול לצורך עריכת האיוון בכל מקרה קונקרטי עמדה כב'
11 השופט י. שטופמן בסעיף ח' לפסה"ד 76/97 הנ"ל:

12 "בחוקקו את סעיף 34 לחוק אימוץ ילדים, לא פירט המחוקק אילו
13 שיקולים על בית המשפט לשקול טרם מתן היתר פרסום, והשאיר
14 קביעת השיקולים השונים ובדיקתם לבית המשפט המוסמך לכך.
15 לפיכך סבורה אני כי על בית המשפט, הדן בבקשה על פי סעיף 34 לחוק,
16 לתת דעתו לשלוש שאלות העולות כאשר מוגשת בקשה על פי סעיף 34
17 לחוק:

18 (א) מיהם הצדדים עליהם פרושה הגנתו של סעיף 34.

19 (ב) מהם האינטרסים, המתנגשים זה בזה עפ"י תכנו של סעיף 34.

20 (ג) על פי נסיבות המקרה, איזהו האינטרס הגובר".

21
22 28. לטעמי, מאז ניתנו פסקי הדין הנ"ל נכנס "שחקן" - שיקול נוסף למשוואה ולשיקולים
23 במלאכת האיוון הנ"ל והוא העידן בו אנו חיים "עידן המידע", בו המציאות הטכנולוגית
24 מתקדמת והיא משפיעה על רבדים שונים במארג חיינו. בעידן המודרני מציבה המציאות
25 הטכנולוגית המודרנית מורכבות משפטית העלולה לכרסם בזכות לפרטיות. ביהמ"ש העליון
26 עמד על הקושי בשמירת הפרטיות בעידן הטכנולוגי המודרני, ראה בין היתר פסק דינה
27 המאלף והמקיף של נשיאת בית המשפט העליון (בדימוס) ד' בייניש בבג"ץ 3809/08, האגודה
28 לזכויות האזרח בישראל נ' משטרת ישראל, [פורסם בנבו] (28.05.2012). כעולה מפסק
29 הדין:



בתי המשפט

אמצ 14-11-16943

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

1 "אנו חיים היום במה שמכונה "עידן המידע". עידן בו המציאות
2 הטכנולוגית המתקדמת מאפשרת העברה מיידית של נתונים בהיקפים
3 גדולים ביחס לעולם הסובב אותנו. מידע בלתי פוסק זורם באמצעי
4 התקשורת השונים - ובעיקרם רשת האינטרנט והתקשורת הסלולרית
5 השלובה בה - תוך מתן מענה מהיר למכלול סוגיות המעסיקות אותנו
6 בחיינו. הציבור כולו נוטל חלק פעיל ואינטנסיבי בשטף המידע, ומזרים
7 לשוק המידע נתונים המשפיעים על רבדים שונים במארג חיינו".
8
9 השילוב בין יכולת העברת המידע במהירות והיכולת לאוספו העניקה לגורמים שונים - החל
10 מרשויות המדינה, דרך אנשים פרטיים מגוון רחב של כלים ואפשרויות פעולה שלא היו
11 בידיהם בעבר.
12 ובהמשך פסה"ד נפסק:
13 "במציאות הנוכחית נתקשה לדון בזכות לפרטיות, מבלי לתת משקל
14 למורכבות הכרוכה בהגנה עליה בעידן המודרני, נוכח האתגרים
15 שמציבה המציאות הטכנולוגית המודרנית בהגנה הראויה על הזכות".
16 ...
17 "ברור לכל כי האמצעים הטכנולוגיים המודרניים נותנים בידי בעלי
18 הגישה אליהם - בין אם המדינה ובין אם אנשים פרטיים - כלים
19 רבים ומתוחכמים יותר לחדור למחוזות פרטיותו של אדם שנחשבו
20 בעבר כמעט בלתי נגישים; אמצעי מעקב וזיהוי, שיטות חיפוש
21 ממוחשבות ואיסוף נתונים מסודר במאגרים אלקטרוניים. מן העבר
22 השני, ובמקביל, מעניקה הטכנולוגיה גם כלים המאפשרים הגנה
23 גדולה יותר על הפרטיות, תוך אפשרות לטשטוש הזהות במרחב
24 הוירטואלי וביצוע פעולות בעולם שבעבר חייבו חשיפה מלאה;"
25
26 עידן המידע, כמפורט להלן, משליך על מלאכת האיזון לשני הכיוונים. התרת פרסום של
27 מידע באופן לא זהיר ומבוזר בעידן הרשתות החברתיות והמציאות הטכנולוגית יכול להביא
28 לנזק רב בשל האפשרות להעברת אותו מידע להיקף ולמספר רחב ביותר ועצום של אנשים,
29 דבר המגדיל ומעצים את עוצמת הפגיעה בפרטיות. לפיכך, יש לשקול כל בקשה להיתר
30 פרסום בקפידה ובעיון ע"מ למנוע נזק זה. מאידך, בעידן זה של מידע והנגישות לו, ישנו אף



בתי המשפט

אמצ 14-11-16943

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

- קושי בהגבלת המידע והפיקוח עליו; ובנוסף, ישנה אפשרות "לטשטוש הזהות במרחב הוירטואלי וביצוע פעולות בעולם שבעבר חייבו חשיפה מלאה".
29. מעל לכל השיקולים הנ"ל מרחף ועוטף הצורך בהגנה על מוסד האימוץ. עמד על כך כב' השופט שמואל בוקובסקי סגן נשיא (בדימוס), בסעיף 8 לפסק הדין באמ"צ ראשלי"צ 79/07 הקטין פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה, [פורסם בנבו] (19/03/2008):
- "שיקול נוסף שיש בו כדי להביא לדחיית בקשתה של המשיבה הינו הצורך בהגנה על מוסד האימוץ ומניעת הישנות מקרים דומים לנדון בעתיד. אין צורך להכביר מילים בדבר הצורך בשמירה על חיסיון הליכי האימוץ; זאת בשל הצורך המשמעותי להגן על זהות המאומץ והוריו המאמצים, על פרטיותם ועל צנעת חייהם. אכן, בעידן המחשוב והאינטרנט, כפי שנוכחנו במקרה הנדון, יש ומצליח אדם להתחקות אחר פרטיו החסויים של המאומץ ומשפחתו. כך עשתה המשיבה בנדון, ואף הגדילה לעשות כאשר טענה, כי מעת ש"נוצרו העובדות בשטח" שוב לא ניתן להשיב המצב לקדמותו, ויש להיעתר לבקשתה. ברי, כי אין ליתן יד להתנהגות זו; היענות לבקשת המשיבה עשויה לפתוח פתח להישנות התנהגות מסוג זה בעתיד (ואין החשש מופרך לאור העובדה שבמדינה קטינה עסקינן), ויהא בכך כדי לפגוע במוסד האימוץ פגיעה אנושה, פגיעה שאל לו לבית המשפט לאפשרה. גם מסיבה זו ראוי לה לבקשת המשיבה שתידחה."
30. לאחר שעמדנו על הוראות החוק, השיקולים והפרמטרים המתחרים ביניהם יש לאזן והפסיקה הרלוונטית - יש לעבור להכרעה בנסיבות המקרה שלפניי.
31. אין חולק, במקרה דנן, כי המבקשת 2 פנתה לשרות למען הילד ופתחה את תיק האימוץ שלה, קבלה את פרטי אמה הביולוגית והייתה עמה בקשר עד לפטירתה. טענה זו של המבקשת לא נסתרה על ידי המשיב. כאמור לעיל, פרט לטענה סתמית של המשיב בסעיף 2 לתגובתו לבקשה כי "מן הבקשה עולה כי אלמוניות פנתה בעבר לשירות למען הילד "פתחה" את תיק האימוץ ואף קיבלה פרטים אודות נסיבות מסירתה לאימוץ, לרבות פרטים אודות אמה הביולוגית אך לא מצאה בתיק האימוץ, פרטים אודות אביה הביולוגי



בתי המשפט

אמצ 11-14-16943

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

- 1 (להלן: "האב") – לא פירש ו/או פירט המשיב מהן טענותיו כלפי המבקשת בכל הנוגע
 2 לפתיחת תיק האימוץ שלה.
 3
 4 עם זאת, יש ממש בטענות המשיב בצורך בהגנה על מוסד האימוץ ועל הצורך בפתיחתו של
 5 תיק האימוץ באופן מסודר ומבוקר, תוך הסתייעות בגורם טיפולי אשר בודק האם בשלו
 6 התנאים מבחינת המאמץ והמאומץ, ובמידה וכך – יוצר את הקשר, כפי שקבעה כב' השי'
 7 עליסה מילר בפסק דין קסטינה תקשורת, סעיף 17 לפסק הדין:
 8 "אין לאפשר ואין לעודד מצב בו יתקבלו פרטים בדרך לא דרך ובבוקר
 9 יום בהיר "יצוץ" אדם על מפתנו של רעהו, ויטלטל את שגרת חייו, שלא
 10 מרצונו של האחרון".
 11
 12 המבקשת, כאמור, פתחה את תיק האימוץ שלה לפני שנים יצרה וקיימה קשר עם אמה
 13 הביולוגית עד למועד פטירתה. אין חולק כי תיק האימוץ לא כלל פרטים אודות אביה
 14 הביולוגי של המאומצת ואף אמה הביולוגית סירבה באופן עיקש למסור לבתה פרטים
 15 אודות אביה הביולוגי. מבחינתה של המאומצת, בנסיבות אלה, היא פתחה את תיק האימוץ
 16 כדי וכשהיא מצוידת במידע זה המשיכה על פי הבנתה להתחקות אחר שורשיה, ובענייננו
 17 עשתה כן תוך הסתייעות בצוות התכנית "אבודים".
 18 בנסיבות אלה, בהן הפרטים המשמעותיים כבר נחשפו בפני המבקשת, הרי השליטה,
 19 הבקרה והפיקוח כבר יצאו מידי השירות למען הילד, ואין להרחיק ולקבוע כי אסור
 20 למבקשת להשתמש במידע, כפי הבנתה.
 21
 22 זכותה של המבקשת לדעת מיהו אביה הינה חלק מכבודה וחלק מזכויות היסוד שלה. על
 23 זכותה של קטינה לדעת מיהו אביה, זכות החלה אף על המבקשת בהיותה בגירה ואולי אף
 24 ביתר שאת בשל כך. ראה דברי כב' השופט חשין בע"א 3077/90 פלוני נ' פלוני פד"י מט (2)
 25 : 578
 26 "כבודו של אדם משמיע מעצמו חופש רצון ובחירה (לחופש הבחירה
 27 והרצון ראו: ע"א 1212/91 קרן לב"י נ' בינשטוק, טרם פורסם). ואדם כי
 28 יבקש לדעת מי אביו, מי אימו, מניין בא = "מי אני", יזעק - כבודו יחייב
 29 אותנו, את כולנו, להושיט יד לעזרו, אכן, זכות-יסוד כבוד האדם כוללת את
 30 "רצונו של הקטין כילוד אנוש לדעת מוצאו, כדי לשמור על זכויותיו



בתי המשפט

אמצ 14-11-16943

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

- 1 הקנייניות, המשפחתיות והאנושיות" (הנשיא שמגר בע"א 5942/92 פלוני
2 נ' אלמוני).
- 3 מצווה הוא אדם שיידע מניין בא - דע מאין באת - וציווי זה משמיע
4 מעצמו זכותו של אדם: זכותו שיידע מניין בא. זה כבודו של האדם באשר
5 הוא אדם: עימו נולד, ובאשר יילך יילך אף הוא. לו אמרנו לנעול שערי
6 בית-משפט בפניה של פלוגית הקטנה - ולהותירה שתוקית כל ימי חייה -
7 כי אז הורינו הלכה הנוגדת את חוש ההגינות וההוגנות הטבוע בנו".
- 8
- 9 השופט (בדימוס) ג' גוטזגן, בתביעת אבהות של קטין ערך בפסק דינו עבודת מחקר של ממש,
10 במסגרתה הביא ספרות פסיכולוגית, חיבורים משפטיים ופסקי-דין שניתנו בחו"ל באשר
11 לחשיבות הרבה לקטין לדעת מי הוא אביו (תמ"ש 87471/00 פלוני (קטין) נ' פלוני נפורסם
12 בנבו) (08/01/04).
- 13 האמור בפסק דין מקיף זה יפה אף לעניינינו.
- 14
- 15 משולש האימוץ מורכב מהמבקשת/המאומצת, הוריה המאמצים והוריה הביולוגיים. 35.
16 במשולש זה לא "משתתף" באופן פורמאלי אביה הביולוגי של המבקשת, אשר זהותו אינה
17 ידועה. המבקשת נתנה הסכמתה הברורה והמפורשת לפרסום. עמדת ההורים המאמצים
18 ז"ל אמנם לא נתקבלה, אך אלה, כאמור, נפטרו, ובכל מקרה זכותם לפרטיות נשמרת באופן
19 מלא ומצפייה בתכנית לא עולה כל מידע ואו פרט מזהה לגביהם. באשר לאם הביולוגית,
20 הרי שבעולה מהבקשה ומהסרט, זו קיימה קשר עם בתה המאומצת למן פתיחת תיק
21 האימוץ ועד לפטירתה וכל סביבתה הקרובה ידעה על דבר האימוץ. מטבע הדברים, חסרה
22 עמדתו של האב הביולוגי, אולם מצפייה בסרט עולה כי, בסופו של יום, נשמרה זכותו
23 לפרטיות באשר פרטיו אינם נחשפים בתכנית ואף לא נחשפו בפני המבקשת על ידי צוות
24 התכנית. למעלה מן הצורך ובכל מקרה, נשמרת פרטיותו לאור מתן הוראות על פי החלטה
25 זו על הסרתם של פרטים מסוימים אשר עלולים להביא לחשיפת זהותו של האב הביולוגי.
- 26
- 27 כאמור לעיל, בא כח היועמ"ש לממשלה אינו עוצר בהבטחת זכותו לפרטיות של האב 36.
28 הביולוגי ז"ל. בא כח היועמ"ש סבור כי את הצלע של "ההורה הביולוגי" יש להרחיב, לקרוא
29 לתוכה את בני המשפחה המורחבת של ההורה הביולוגי, ואף להגן עליהם מאשר על ההורה
30 הביולוגי ואף להגן עליהם. טענה זו אין בידי לקבלה. לא תיתכן מחלוקת על חשיבותה של



בתי המשפט

אמז 11-14-16943

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

1 הזכות לפרטיות. אף נאמר: "...הזכות לפרטיות היא מהחשובות שבזכויות האדם
2 בישראל... היא נובעת מחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, היא מגלמת את אינטרס היחיד
3 שלא להיות מוטred בצנעת חייו על ידי אחרים" (ע"א 8825/03 שירותי בריאות כללית נ'
4 משרד הבטחון, פסקה כ"א [פורסם בנבו] (11/04/07)) (ע"א 1697/11 א. גוסטמן אדריכלות
5 בע"מ נ' אריה ורדי (23/01/13), פסקה 12 לפסק הדין – כב' השופט פוגלמן). ברם, וכפי
6 שנקבע על ידי כב' הש' מילר בפסק דין קסטינה תקשורת בע"מ, סעיפים 21 ו-22 לפסק
7 הדין, זכותו של האב הביולוגי לפרטיות באופן שעובדת היותו צלע מצלעות משולש האימוץ
8 לא תיודע, היא זכותו האישית, ואין מקום שתתרחב ותשתרע מעבר לאותה הצלע עצמה.

9
10 "אין מקום לאפשר לצדדים רביעיים אחרים, ובענייננו בני המשפחה
11 הביולוגית המורחבת, להיכנס תחת האכסניה של מי מצלעות משולש
12 האימוץ, ואגב כך ליהנות מהזכות לפרטיות העומדת לצלעות המשולש
13 המקוריים, שאם לא כן – אנו עלולים להיקלע לכלל אבסורד, למשל
14 כשהורה ביולוגי יסכים לוותר על זכותו לפרטיות ולהיחשף, אך בני
15 משפחתו שסיפורו "מבייש" אותם יתנגדו לכך"...

16
17 "...אף אם תאמר כי חרף ההתרחקות מ"הליבה" יש מקום לשקול להגן
18 גם על מעגל רחוק יותר, כי אז, לדידי, צדו השני של המטבע צריך להיות
19 מתן משקל רב יותר לחופש הביטוי ולזכות הציבור לדעת באיזון
20 האינטרסים".

21
22 37. בענייננו, חופש הביטוי של המבקשת כולל את זכותה לספר ברבים את סיפור חייה ועובדת
23 היותה מאומצת. חופש הביטוי של המבקשת אינו פוגע בזכותו לפרטיות של האב הביולוגי
24 ז"ל, שכוללת את זכותו כי סודו יישמר, ולא ייודע ברבים, כפי שאכן נעשה. לו היה האב
25 הביולוגי בין החיים, והיה מתנגד לשידור התכנית, ייתכן כי נקודת האיזון היתה זזה והיינו
26 קוראים לתוך זכותו לפרטיות גם את זכותו שלא יותר לבתו הביולוגית לפנות אליו
27 באמצעות כלי התקשורת, ולשוב לחייו בדרך אקראית ולא מבוקרת. בענייננו אין אלה פני
28 הדברים נוכח פטירתו של האב הביולוגי זה מכבר, והשמירה על פרטיותו בתכנית ועפ"י
29 החלטה זו.



בתי המשפט

אמצ 14-11-16943

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

38. בנסיבות העניין, אני סבור כי עמדתה של באת כח היועמ"ש לממשלה המבקשת לקרוא
 1 לתוך הצלע של האב הביולוגי ז"ל את הזכות לפרטיות של בני המשפחה הביולוגית
 2 המורחבת, ובמקום בו זכותו לפרטיות של האב הביולוגי ז"ל נשמרת, יש בה כדי לפגוע,
 3 באופן לא מוצדק ולא מידתי, בחופש הביטוי של המבקשת.
 4
 5
 39. במקרה דנן, לא מצאתי צורך לברר את עמדת בני המשפחה הביולוגית המורחבת, כטענת
 6 המשיב. משפרטיותו של האב הביולוגי ופרטיו נשמרים בסוד ואינם נחשפים במהלך התכנית
 7 אין כל מקום לעשות כן וייתכן ודווקא זימונם לדיון, בפרט לאור טענת המשיב כי אבהותו
 8 מעולם לא הוכחה ולא נקבעה, היא המהווה פגיעה במשפחתו המורחבת של המנוח והצורך
 9 בהתמודדות עם "הסוד". יתר על כן, וכאמור לעיל, פרטי המנוח נותרים חסויים בתוכנית
 10 וכך אף פרטי המשפחה והם אינם ידועים ולפיכך אין כל מקום ו/או יכולת לזמנם.
 11
 12
 40. משנדחתה טענת המשיב כי יש לאסור על שידור הפרק, יש לעבור לטענה החלופית וכאמור
 13 שעניינה הכנסת שינויים, השמטות ותיקונים בתכנית שיהא בהם למנוע פגיעה בפרטיות
 14 האב הביולוגי ז"ל ומניעת חשיפת זהותו.
 15 מהדיון והתגובות שהגישו הצדדים לאחריו, עולה כי בין הצדדים הסכמה לגבי השמטת
 16 הפרטים הבאים ולפיכך אין צורך בהכרעה בעניינים אלה:
 17 א. השמטת שמו של האב הביולוגי (עברית/ערבית).
 18 ב. השמטת ציון מספר ילדיו של האב הנטען.
 19 ג. השמטת שם האחות הביולוגית של המבקשת.
 20
 21
 41. בין הצדדים מחלוקת באשר לאזכור האזור הגיאוגרפי. יודגש, כי מעיון בסרט עולה במפורש
 22 כי המכבסה בה עבדו האם הביולוגית והאב הנטען הינה בעיר [REDACTED] כמו כן, מוזכר במפורש
 23 שמו של הבעלים של המכבסה. למותר לציין, כי המדובר בפרטי זיהוי מהותיים אשר בהם
 24 לצמצם באופן מהותי את השטח הגיאוגרפי ולהגדיל משמעותית את אפשרות הזיהוי של
 25 האב. לפיכך, הנני מורה על הסרת הפרט כי המדובר במכבסה ב [REDACTED] ותחת זאת יצויין כי
 26 המדובר במכבסה באזור צפון הארץ. כמו כן, הנני מורה על השמטת שם הבעלים של
 27 המכבסה וטשטוש פניו של בנו המרואיין.
 28
 29



בתי המשפט

אמצ 14-11-16943

בית משפט לענייני משפחה – מחוז ת"א

בפני כב' השופט יחזקאל אליהו

42. עניין נוסף לגביו חלוקים הצדדים הינו הראיון עם "איש הדת". לטענות המבקשות אין המדובר באדם הנושא תפקיד רשמי כלשהו אלא באדם דתי ומאמין שהסכים לשתף פעולה עם צוות הצילום ולהתראיין בקשר לשאלת הקשורות למנטליות הנהוגה בחברה הערבית. לטעמי, מצפייה בתכנית ולמי שאינו בקי בטענות הצדדים ובמחלוקות ביניהם בעניין זה - נוצר הרושם הראשוני כי האיש הדתי ו/או איש הדת הינו תושב הכפר בו מתגוררת משפחת האב הביולוגי ז"ל. אין בתכנית כל פרט המנתק את איש הדת מהכפר בו מתגוררת משפחת האב ו/או המבהיר לצופה כי אין המדובר בתושב הכפר, כאמור. מאידך, ובניגוד לטענות המשיב, אין בראיון עם איש הדת כל פרט ה"מסגיר" את זהות האב ז"ל ו/או משפחתו ו/או שממנו ניתן יהא ללמוד על זהות האב הביולוגי ו/או המשפחה. לפיכך, במחלוקת שבין הצדדים בעניין זה, נחה דעתי כי אין מקום להורות על השמטת הראיון עם האיש הדתי ו/או טשטוש פניו - אך זאת בכפוף ובתנאי מפורש לפיו טרם הראיון בתכנית יובהר כי המדובר באיש דתי ולא באיש דת נושא משרה רשמית ויובהר בצורה ברורה ומפורשת כי הוא אינו תושב הכפר בו מתגוררת המשפחה של האב הביולוגי.
43. המזכירות תמציא החלטתי זו לצדדים ותסגור התיק.
44. פסק הדין ניתן לפרסום לאחר השמטת כל פרט מזהה.
- ניתן והודע היום, ו' בשבט תשע"ה, 26 בינואר 2015, בהעדר הצדדים.

יחזקאל אליהו, שופט
בית משפט לענייני משפחה
מחוז ת"א
יחזקאל אליהו, שופט